

CHUÔNG VIỆT

NĂM THỨ SÁU

THÁNG 12, 1956

SỐ 60

MỤC-LỤC

1. Ngừng lại: Trông và Nghe
2. Mùa Giáng-Sinh về
3. Bức-thư của Ban Quản-trị
4. Lịch-sử lễ Giáng-sinh
5. Tâm thư
6. Ngôi lễ đôi mái
7. Mấy cuộc trở lại đặc-biệt
8. Cứu-tế Xã-hội là gì?
9. Mong sẽ gặp các bạn kỳ Giáng-Sinh
10. Tin-tức

HOI SINH VIEN CONG

GIAO VIET NAM TẠI MY

Ngày 1 tháng 12 1956

Thân gửi các anh Sinh-Viên Sĩ-quan,

Chúng tôi là một nhóm anh chị em sinh-viên Việt-lam, hội-viên của Hội Sinh-Viên Công-Giáo Việt-lam tại Mỹ, thành-lập từ hè năm 1951.

Nhân dịp lễ Chùa Giáng-Sinh và năm mới 1957 sắp đến, chúng tôi thành-thật cầu chúc các anh một lễ Sinh-thật vui-vẻ và một năm mới ánh-sáng, luôn được nhiều kinh-nghiệm hay và đạt những kết-quả tốt đẹp, trong sự-mạnh cao-quý.

Chúng tôi hết sức mong mỏi được gặp các anh để làm quen, thăm viếng, cùng trao đổi tin-tức và ý-kiến. Vào những dịp nghỉ, khi chúng tôi có hội họp, chúng tôi sẽ không quên thông-báo trước trong báo Chuông-việt để các anh hay và mong các anh hưởng-ứng đến họp cùng chúng tôi.

Báo Chuông-việt là cơ-quan thông-tin của chúng tôi, tuy bài vở và trình-bày thô-sơ nhưng biểu-hiệu đặc-tính đoàn-kết của người Việt-lam.

Chúng tôi hết sức tán-thành sự hợp-tác của các anh dưới mọi hình-thức : cho tin-tức, giúp tài-liệu, viết bài, hoặc phê-bình hình-thức và nội-dung.

Xin kính chào các anh và hẹn một ngày họp mặt gần đây.

Thay mặt Ban Quản-Trị

Chưa Vũ Việt Hiên,
Tuyên-Uý
Evanston, Illinois.

Ngô-Dinh-Long,
Chu-Tích,
Madison, 5, Wisconsin.

Ngưng lại, Trông và Nghe

Stop, Look, Listen

Chúng ta ngưng lại ở đường chắn xe lửa vì "dòng sông người cứu có thể là chính dòng người"

Chúng ta sẽ tuân theo lời của Chúa Trời trong dịp Sinh Nhật này bởi vì dòng sông Người mầu cứu nó còn quan trọng hơn cái dòng sông mà ta có thể mất dưới bánh xe.

Là và ngưng lại : Ít nhất là 15 phút trước khi ngưng hẳn, hãy quên hết chuyện học hành, công việc, no nản, các thiệp sinh nhật và yến tiệc- 15 phút với mục đích ở "mạng cỏ;" các mục đích với vũ tời đó liền gặp thấy bà Maria, ông Giu-se và con trẻ nằm trong mạng cỏ." (Lu-ca 2, 16)

Nhìn Họ thấy Đức Chúa đã giảng sinh thành người: " Ngôi Lời đã lên thành huyết nhục và đã ở giữa chúng ta"; vì thế " những ai muốn tiếp nhận Ngài, Ngài ban cho được quyền trở nên con cái Đức Chúa Trời" (Gioan 1,14-12)

Là "con cái Đức Chúa Trời" chúng ta là anh em, đó là những gì chúng ta sẽ học được bên mạng cỏ với các trẻ chân chiến.

Nghe : Sự là do có nghĩa gì với chúng ta Đức Chúa Giê-su, giao hối và các thanh đã nhắc đi nhắc lại qua bao thế kỷ " Phúc thay những ai nghèo khổ trong lòng...; Phúc thay những ai nhu mì, phúc thay những ai đói khát công lý, phúc thay những ai thương xót, phúc thay những ai thanh sạch trong lòng, phúc thay những ai hiền hoà, phúc thay những ai chịu bắt bớ vì công lý..." (Mat thêu 5,3,10)

Đến ngưng lại và nghe : chúng ta hãy quên hết công việc hàng ngày, đến một giao đĩnh lần cần, nhìn Chúa và trong thâm tâm nghe theo lời Người dạy, nhất là những điều Người mầu chúng ta làm bây giờ, năm nay.

" Chúng ta hãy sang Belem xem những công việc xảy ra mà Chúa đã cho ta biết" (Luca 1,15)

Cầu chúc các bạn một mùa Sinh-Nhật hoàn toàn sung sướng.

Linh mục Jacques Emmanuel

Mùa lá vàng điểm bao vẻ đẹp cho vũ trụ chưa từng hẳn thì đông tẻ tái đã ập tới; Những cơn gió vô tình đã xua đuổi và quét sạch mây, tẩm lá màu me con sốt, để lại những ngành cây trơ trọi, đứng tần ngần như những bộ xương; tuy cây còn chút nhờ sống bên trong nhưng ngoài là cây chết; hàn-thu-biểu xuống độ một gáchshop hoang; mặt trời ít khi xuất hiện lộ diện, ngay cả vầng trăng lại đêm trường lạnh tẻ.

Mặt trời đã lạnh lại thêm những cơn gió từ ngoài hồ thổi vào sát hơn bao giờ.

Ngồi cửa sổ nhìn ra thấy găm trời thấp và gần lấm, hình như nước sắp xuống, những ngọn tháp cao ngất với những nhà cột vót đều lấp trong sương mù dày đặc, làm cho cảnh trời xa với chân trời xanh kia đã biến vào cõi mịt mù.

Giữa

Ngoài đường vắng bóng người, thừa thớt bóng người trông như những đống quân áo, họ che kín cả đầu mặt chân tay, chỉ để hở cặp mắt để nhìn đường đi.

Giữa một cảnh thế lương thâm đạm bao trùm nhân loại như thế thì Mùa Giáng Sinh về:

Mùa Giáng Sinh về đã xé tan màn u ám vây phủ cõi lòng đem nội vui và vẻ đẹp lại cho cảnh vật và nhân quần; khắp các phố phường người ta đem hết tài ba, khoa học phát minh để tô điểm chưng bày hết mọi vẻ mỹ-thuật; ngày đã dài thêm nhờ những đèn không lồ cao ngất đương; trên đường phố rộn rịp xe, người như nước như nêm, dập dờn những người đi mua sắm tấp nập hơn ở nhà ta đi sắm "tết", sắm "tết".

Một thắc mắc đã phát ra trong trí óc tôi cũng như bao người khác: Đấng Kitô mà được nhân loại tôn bằng bằng lễ Giáng Sinh này chắc là Ngài có phép tắc lắm, sao lại chọn kỳ giáng thế vào mùa xuân quang, màn trời u tối này? Giả mà Ngài chọn vào Mùa Thu vừa qua hay Xuân sắp tới cơ phải niềm vui chắc gấp bội?

Tôi còn nhớ mùa Giáng Sinh năm ấy nhờ đọc qua Sấm-vực củ và Thánh Phức-âm Thư sự thắc mắc đã được minh chứng một cách hiển nhiên cả về phần Triết lý cũng như Tâm lý: Lúc ấy tôi thấy rõ Đấng Kitô khi chọn mùa Giáng Sinh, Ngài đã nghĩ ý cao sâu:

Có nền đen sắc trắng mới nổi, có tối ta mới thấy sự sáng là quý và cần, có buồn mới cần sự an ủi.....

Đang khi cảnh vật nhân loại chìm đắm trong bầu không khí âm u buồn tẻ, nhờ mùa Giáng Sinh về đã làm cho lòng người cũng như vũ trụ tươi lại do là lẽ dĩ nhiên, tôi không cần nói nhiều; Nhưng nhất là về phần tâm-linh nhân loại thừa ấy đã ra hư hốt đời tẻ, say đắm theo vật dục.

Trí không còn minh mẫn để phán đoán lành dữ, vật dục là chúa, thói hư nết xấu được tự do đeo đuổi, nhân linh u vẩn vật đã biến, một hiểm người lành hằng van lơn kêu cầu Đấng Cứu Tinh đến mà rỗi:

"Rorate caeli de super et nubes pluant Justum!" - Hỡi các tầng trời cao và mây mù, xin hãy mưa Đấng nhân lành xuống (Isa. xl, 8.).

Đừng kể những sách Cựu ước của các Tiên tri khác; suốt cả mấy cuốn của Tiên tri Isaia đều tả cảnh tang tóc nhân loại đợi ấy rõ ràng, và chứng tỏ trên gian cần phải được cứu thoát nhờ một Đấng Nhân lành.

Bạn ơi, Đấng Cứu tinh chẳng những đã chọn mùa Đông lạnh lùng giá rét; mà lại chọn giờ nửa đêm để cho ta biết: màn âm u đen tối bao trùm khắp loài người, phạm người còn mê man say đắm những khúc ai oán của đời cho cuộc đời. Người đến đưa ánh sáng, đưa sự sống, đưa ngời người, đưa lòng đến... Ta hãy lần dở bốn quyển Phúc âm ra sẽ thấy Người đã quả quyết như thế.

Là một phần tử trong nhân loại Mùa Giáng Sinh có liên hệ đến bạn nhiều lắm, vì nếu bạn tự hỏi tâm lại thì bạn phải nhận rằng ta không cứu được ta, những người yêu ta nhất, trong đời cũng cứu được ta, nên ta cần phải có một Đấng vừa nhân vừa có phép để cứu ta; có chiếu ta nhận thấy là tốt mà ta không làm, có những điều ta biết là ta không muốn làm, mà ta đã làm... ta nhận thấy cần có một Đấng có thể giúp ta cứu ta cho khỏi hoàn cảnh ấy. Tôi xin giới thiệu cùng bạn, Đấng Kitô, có thể cứu bạn và Ngai với mục đích là để cứu bạn. Bạn cần chờ gì nữa, ngày giờ nó sẽ trôi qua bạn... Một chứng cứ đơn giản để bạn mau tìm đến với Người: Nếu Giê-su chỉ là con một ga thợ mộc nghèo khổ ở Nazareth thì làm gì xây dựng nên cơ đồ, nửa phần nhân loại đã quy phục Ngài rồi, và ngày càng thêm mãi, theo số thống kê 1955 một nghìn một trăm triệu. Toàn thể nhân đã nhận Người làm đích để tể trị thời giờ.

Ngài ấy tôi tưởng cũng đủ để thôi thúc bạn quan tâm đến mùa Giáng Sinh về, mà lợi dụng cho đời bạn tươi lên. Nếu bạn là phần tử Công-Giáo bạn đã có đủ phương tiện để mở đường cho Chúa Cứu Thế đến với bạn trong ngày lễ Giáng Sinh. Giáo-Hội dùng mùa Vọng, (4) thánh lễ, các bài giảng để kêu gọi bạn.....

Nếu bạn chưa phải là một phần tử trong Giáo-Hội thì bạn ơi, đây là dịp để bạn suy tính, cân nhắc, để bạn nếm được niềm vui cao siêu của mùa Giáng Sinh về. Bạn hãy xét lời một khôn ngoan nói: Mặt trời vẫn sáng chiếu, kẻ không mở cửa thì không trách được mặt trời không sáng.

Hỡi người Công Giáo hay không Công Giáo, mùa Giáng Sinh này phải chăng ta có thể so sánh với mùa Giáng Sinh cách đây hơn một ngàn năm chín trăm năm: kia cảnh tàn sát sau bức màn sắt và màn tre, cảnh đói khổ, chiến tranh ở cận Đông, ngôi lửa Thê giới chiến tranh sắc máu khói đạn, gia như trái đã chín muồi trên cây chưa biết giờ nào sẽ rơi, có khi bạn đang đọc bài này thì đã có tin.... Con chiến tranh bùng rộ nguyên tử sẽ tiêu diệt một phần lớn nhân loại, nó sẽ tàn hại vô cùng, sống trên quả địa cầu ta có chức tước khỏi không?

Trước sự tham tàn vô đáy của bạn sát nhân, ta thấy nhân bất lực, chỉ có một phương kế độc nhất này thôi là cầu cùng Chúa Kitô là vua hòa bình, là Đấng Cứu tinh nhân loại, xin "gười cứu ta như đã cứu, đang cứu và sẽ cứu nhân, cho khỏi bao chìm đắm..

Chớ gì mùa Giáng Sinh về đem sự bình an đến cho tâm hồn và cho nhân loại như lời Thiên sứ hát ngày Chúa giáng trần: "Vinh danh Chúa toàn các tầng trời và bình an cho người dương thế mà có lòng ngay" bạn

Thân gửi anh chị em hồi viên,

Thời gian nhanh chóng tề! Tôi còn nhớ rõ môn một, như mỗi ngày hôm qua, bua chào gà thân mật, âm cùng đêm giảng sinh năm ngoài dưới hăm trường Barat. Cũng như một buổi nghỉ lâu về một cảnh đẹp nào trong quá khứ, một cảnh giác êm ả, nao nao, thâm nhuan lòng tôi, nửa như loun tiết ngày đã qua, nửa như mong hưởng đến một ngày đẹp tương tở sắp đến.

Ngày họp mặt sẽ đến, có lẽ cũng đẹp, nhưng không thể đóng hết ngày đã qua, và lại... người tiến tục luôn nhỏ. và lại có những lúc luyen nhỏ vô duyên cớ, luyen nhỏ những gì đẹp để từ thua nào trước xa với trong tiến sự.

Tại sao? Tại vì chúng ta là những "thiên thần phải dầy dáo và vẩn luôn luôn tương nhỏ lại thiên đàng".

Tổ tông ta phạm tội, khiến chúng ta thay vì sống sung sướng ở thiên đàng, đã phải sinh ra nơi chốn, trần gian bụi bặm này hàng ngày chúng kiến những đau khổ: sinh, lâu, bình, tử.

Cảm giác luyen tiết những quang cảnh đẹp xa xôi không ngọt ảm ảnh lòng tậ, chính là những mẫu kỷ ức của cảnh đẹp thiên đàng mà tổ tông ta đã chúng kiến.

Sự nôn nao mong hưởng về tương lai tuổi sáng hơn chính là một động lực tiềm tàng trong tâm linh ta, không khỏi nguyên từ lòng thêm moun tro lại thiên đàng cùng Chúa.

Thiên đàng huy hoàng rực rỡ vô ngần, sự chiêm ngưỡng cùng nhan Chúa là ngọn hạnh phúc vô biên và vĩnh viễn hơn hết mọi sự thỏa mãn tinh thần và vật chất trên đời này tránh nào lòng chúng ta khỏi luyen tiết và mong ước.

Các bạn thân mến! nhân lễ kỷ niệm này ngày Chúa Hai Đồng tu gia thiên đàng êm ả giảng sinh, sửa soạn ngay chịu chết chuộc tội cho nhân loại, tôi thành thành chúc các bạn, và riêng tôi cũng mong muốn nhờ ơn Chúa có thể ngày đêm đem nuôi cho lòng ao ước thiên đàng của chúng ta thêm tha thiết cũng y muốn đáp đó mọi chúng ngại vật giàu chúng ta và thiên đàng thêm mạnh liệt.

Chào thân ái trong tình yêu Chúa,

Thay mặt ban Quản Trị

Ngô Đình Long

LỊCH SỬ LỄ GIANG SINH

Hàng năm cứ đến tháng chạp, người ta rộn-rịp chuẩn-bị mừng lễ Giáng-Sinh. Ngày nay không những trên 600 triệu người từ xứng mình là tín-đồ Kitô-giáo rung động tâm hồn mỗi khi lễ Giáng-Sinh tới mà cả đến những người ngoại-giáo khắp nơi trên quả đất cũng cảm-kích. Từ chốn đô-thị xa hoa đến những nơi đông lay nước đọng, đâu đâu người ta đều đón mừng lễ Giáng-sinh.

Từ lâu trước khi Chúa Cứu-Thế giáng trần, người dân ngoại Roma đã mừng ngày 25 tháng 12, họ miết-mải trong đêm-dang gồm ghê để mừng ngày mà ánh sáng bắt đầu bùng day (sau ngày đông-chi, lúc sức nóng mặt trời bắt đầu chuyển dần dần từ Đông-chi-tuyến sang Hạ-chi-tuyến). Họ gọi ngày đó là lễ "Mặt Trời vô-dịch."

Ngày nay người ta đón mừng ngày 25 tháng Chạp với một ý-nghĩa mới. Người ta đón mừng Chúa Cứu-Thế, vì chính Ngài là "Mặt Trời Công-Chính", Ngài giáng-trần để soi-sáng nhân-loại trên con đường đi tìm hạnh-phúc chân chính. Ngày đó đã được thay thế vào ngày lễ mặt trời của dân Roma.

Bằng cứ vào tài-liệu lịch-su, lễ Giáng-Sinh bắt đầu có từ giữa thế-kỷ thứ Tu. Một cuốn lịch sử Công-giáo ở thành Roma đã ghi lễ này đầu tiên ngày 25 tháng Chạp năm 354. Người ta không thể quyết được đích-xác ngày Chúa Kitô giáng-trần là ngày 25 tháng Chạp, nhưng ngày đó đã được công-nhan để thay thế vào lễ Mặt-Trời của dân ngoại.

Một vài tập bút-ky của giáo-dân thành Alexandre chỉ biểu-lo tu-kien mô-ho, có người cho rằng Chúa Cứu-Thế đã giáng-trần vào ngày 20 tháng Nam, người khác nói vào cuối tháng Tu. Gần đây cha Paul Gacchter dòng Tên, sau khi nghiên-cuu thực-ann về nhiều tài-liệu Do-Than đã cho rằng Chúa Cứu-Thế đã giáng-trần vào một ngày trong mùa Xuân.

Ngày Chúa Ki-to giáng-trần đã bị thất thất-lạc, nhưng một điều chắc-chắn day đủ tài-liệu lịch-su không ai chối-cai là Ngài đã giáng-trần, vì thế ngày nay người ta rộn-rịp đón mừng Ngài trong ngày 25 tháng Chạp. NGUYEN-XUAN-HY l.m.

Tâm Thư

"Có một ngày, một trong hai kẻ khất vọng "radi" đã kể lại tâm-sự trên lòng giấy trắng-bạch..."

Pha Trang ngày 4 tháng 10, 1954

Ban mến thương,

Trời, đi chơi buổi tối ở sân Trảng chỉ một buổi đến một người lên ban g. Phở gì mà mới đi độ buổi liền phải là hết cả tiền. Nhất là đã đi nhiều quán ở Saigon quen đi rồi về đây thấy có cũng quá. Hồi hình ảnh những St. Germain des Frés, Montmartre, Brooklyn, New-York lại xoáy trong đầu tôi như một nỗi tiếc ngẩn ngơ...

Bây giờ chỉ có ra đi mới đem lại cho tôi nguồn vui thoải mái. Ban có thể tưởng tượng được không, nếu bây giờ có lệnh đi chỗ khác là chỉ ba phút sau tôi đã có thể xong cả hành lý để lên đường rồi... Kể ra cũng như thế cũng hay, chẳng có gì để bận bịu, chẳng có gì để mà lưu luyến nữa.

Ở chỗ tôi có một cái thuyền con nhỏ rất đẹp rất nhỏ. Những buổi chiều nắng nhạt sau giờ trường học hoặc một đêm trăng dài trên sông nước mờ huyền, tôi lại bơi thuyền ra giữa dòng sông nước. Nếu hàng giờ một mình để ôn lại những kỷ-niệm êm-đềm nơi miền Bắc thân mến... Những lúc ấy là lúc tôi thấy lòng êm-địa và cũng buồn nhiều nhất...

Một chiều, khi nắng không còn gắt lắm, tôi lại ra bờ sông để mở một chuyến đi xa, ra ngoài đất nước Việt Nam này... Nhìn sông nước dạt dào, tưởng tập đến tận ngoài khơi, chỉ có một màu xanh biếc, ai mà không muốn ra đi cho biết những cảnh xa lạ ở ngoài kia có như thế nào. Tôi thêm một chuyến đi đến thế? Bao nhiêu điều mơ-ước, bao nhiêu thay đổi ở ngoài kia, bên kia bờ những đợt sóng bao-la của Thái Bình Dương sóng động ngàn trùng. Ban có thấy thêm như tôi không? Chắc có, vì chúng mình cũng có một giống nòi Bô-hê-riêng chảy ở trong n. Bởi có cái thói này giờ này là "một chuyến đi sông nước - trường" vậy. Ban g, như thế cũng chiều nư-vi lắm nư. Ban cứ thử đi đi xem. Cũng nhiều rung-động như một cuộc tiên đưa đám-lê vậy...

Sống chủ-nhật là tôi thích đi bơi. Tôi chỉ thích bơi xa thôi, vì ra xa sông mới mạnh và đem lại nhiều khoái-cảm cho tâm-nhân. Nhưng họ dọa tôi là có cá mập ăn thịt người như ăn "bít tết" ấy. Tôi cứ

(Tiếp thao trang 7)

Trước thời đại PHÚC ÂM, thế giới sống tối tăm dưới ánh no lẽ Auy Vương. Thế giới ngập lụt tối tăm với những thảm kịch "người bóc lột người", "người uống máu người"...

Sống ngột thở giữa thảm trạng đến tối đay thống khổ, nhân loại khát mong được giải phóng...

Họ sung sướng biết bao khi thấy Tiên Tri ISAIA đến tuyên truyền cho biết: vì Chúa Cứu Thế sắp đến "đem lại hạnh phúc cho lũ dân cùng khổ, giải phóng các tù nhân, trả lại ánh sáng cho giới dui mù..." (Is. XL, 1) "Ngài chỉ nói tới chính nghĩa và tranh đấu giải phóng nhân loại" (Is. LXIII, 1) Tiên tri Isaia không tuyên truyền nào. Sự thật đã xuất hiện trên cuộc giải phóng mô mẫm giữa đêm tại hang Be-Lem. Cho tới nay và còn mãi, ngày 25 tháng 12 dường như mỗi năm kỷ niệm cuộc giải phóng độc nhất đó.

Ở bất kỳ thời đại nào, đối với những kẻ thiện tâm biết tin tưởng, cuộc giải phóng đó là tất cả công ơn Đấng Tối Cao. Cuộc giải phóng đó vượt trên mọi tài lực thụ sinh. Từ thuở đời đời, công cuộc vĩ đại đó đã được mang thai trong TÌNH THƯƠNG VÔ HẠN, như lời Thánh Kinh: "Thiên Chúa đã yêu thương thế giới đến nỗi ban cho thế giới Con Một Người" (Joan III, 16)

NGÔI HAI, cũng chỉ vì quá yêu thương nhân loại đã xuống mạc xác người phạm, hy sinh chịu mọi đau khổ, tình nguyện chết nhục nhã để giải phóng nhân loại "Chúa Cứu Thế đã thương yêu chúng ta, chỉ vì chúng ta Người đã hiến mình làm của lễ dâng lên Chúa Cha" (Ephes. V, 2,)

Chính máu và cuộc tử nạn đau thương của Người đã hoàn thành công cuộc trời bề đó. Kết quả: Đế-quốc Satan đã hoàn toàn bị lật đổ. Nhân loại được thoát ly vòng cương tỏa của Tà-Thần, để sung sướng tái hưởng quyền sống trên TRỜI. Tất cả thế giới sống lại đẹp đẽ dưới ánh sáng PHÚC ÂM.

Từ đó, ở bên kia màn lửa Hoả Ngục, Satan với các đồng chí cầm đầu cục đó. Chúng cố tình dùng mọi chiến thuật để tái lập chủ quyền đã mất trên thế giới. Nhưng chắc chắn không bao giờ chúng thực hiện được hoài bão đó, bởi vì NGÔI HAI ĐÃ CỨU KHỎ NHÂN LOẠI VÀ VINH THẮNG MUÔN ĐỜI.

Ngày này Sinh Nhật về ôn lại cho chúng ta cả một trang sử vẻ vang ghi công nghiệp vĩ đại đó của Chúa Cứu Thế.

Sinh nhật về nhắc nhở chúng ta bốn phận phải đáp lại tình thương vô của Người bằng tất cả tâm hồn taluôn luôn biết ơn, kính mến và trong sạch.

Sinh Nhật về còn nhắc lòng chúng ta tin tưởng: dưới ánh sáng Phúc Âm Hoà Bình thực sự đã đến với nhân loại từ lâu rồi - từ ngày Chúa Cứu Thế giáng trần.

Sở dĩ ngày nay nhân loại còn đang quẩn quại đau khổ, ngạt nôi khói dạn chỉ vì họ không muốn nhìn biết và đón nhận Hoà Bình đó.

(Tiếp theo trang 9)

Ngồi lê đôi mách

Song Hoa

Dại-hội tàn đã lâu rồi nhưng những kỷ-niệm vui buồn đại-hội đã đeo vào lòng kẻ đi hẹp vẫn còn mãi không thôi.

Mỗi khi ngồi buồn nhớ lại những ngày vui đã qua lòng tôi không khỏi men tiếc và tủi o bức. tiếc những ngày vui đam tình quê hương không còn nữa tôi đã phải nghe lại một lời đồn oan uổng đã theo sang tận đây: "Lời phê bình thực khêkhát của một bạn trai, bạn Tôi xin mạn phép mạn phép trích nguyên văn ra đây để các bạn cùng thưởng thức: "Thật một trong những đức-tính của phụ-nữ Việt Nam là quảng tiếng đồn và đi-nghị." Lâu lắm đã có lần "tác-gia" bài này cũng đã được nghe rằng: "Con gái Việt Nam chỉ cũng được, nhưng chỉ có cái tội là "ngồi lê đôi mách." "

Nhiều người nói thế nên dầu không muốn, chúng mình cũng phải suy nghĩ là có thật bạn gái chúng ta hay ngồi lê đôi mách không? Thường thường chúng ta cứ nghĩ rằng mình cứ bị người ta "nói xấu" mãi tuy mình chẳng bao giờ nói

chuyện ai. Nhưng các bạn ạ, nếu chúng ta chịu khó xét mình nghiêm khắc hơn một chút và sau đó nếu chúng ta so sánh chúng ta với cái tính không để ý đến chuyện người khác của phụ-nữ Tây phương chúng ta cũng phải tự nhận rằng thật có đôi khi mình đã "vui miệng" nói chuyện riêng của người khác. Như thế là "ngồi lê đôi mách" đó bạn ạ. Nhưng bạn đừng lo vội, kể ra tội "ngồi lê đôi mách" ấy còn đỡ hơn tội "nói xấu" nhiều* dầu thường thường chúng ta vẫn dùng hai danh từ ấy lẫn lộn. Nếu bạn thuật lại một câu chuyện không có hay tệ hơn nữa là "bịa thêm ra" để đim một người khác là bạn đã phạm tội "nói xấu" và lúc ấy bạn hãy coi chừng vì tội bạn đã trở thành nghiêm trọng rồi đó,

Ngoài ra thì chúng ta nên yên tâm vì tội ngồi lê đôi mách không phải hoàn -toàn là lỗi ở chúng ta.

Tâm-lý mà nói thì tại chúng ta thấp mạt và để ý đến bà con bạn bè nhiều hơn người ta. (Tiếp trg. sau)

vạn dĩ như thương thời vì làm gì có ca

NGOÀI LỜI ĐỐI MẠCH (Tiếp theo)

nên chúng ta thích nghe và thích biết đến họ. Hồn nữa cũng tại lúc chúng ta thuật một chuyện gì chúng ta muốn người ta tin mình và vì vậy vô tình thêm bớt ít nhiều cho nó có lý:...

Những ngoài những lối tâm-lý cá nhân này ra, phần lớn lối là ở tại hoàn cảnh xã-hội chúng ta đang sống hay ở tại cái địa-vị mà xã-hội chúng ta đã định cho phần "nhì-nữ" chúng ta. Nên nếp gia-đình cổ truyền đã thu công việc chg. ta vào khuôn khổ chật hẹp của bếp núc chợ búa. Như thế ngoài những vấn đề gạo gạo củi rơm và tin tức những người quen kẻ biết trong cái thế giới riêng, chúng ta ta còn có những gì có nhưng gì đáng rồi lúc gặp nhau nữa? Đây nguyên do vì sao mà phải năm nhĩ gặp nhau thường nói chuyện chính-trị, xã-hội, thể thao, còn chúng ta thì ngồi lê đôi mách. Hồn nữa vì xóm làng phố xá chúng ta nhỏ bé, chúng ta không gặp gỡ nhau quá, chúng ta biết nhiều lắm mà biết nhiều đến mọi người, lại càng phải tránh khỏi những tranh cãi vì lợi ích của nhau.

Đây là nguyên do của tôi ngồi lê đôi mách của phụ nữ Việt Nam. Trước

map o cái bờ biển nhỏ bé và nông cànay có chu'

Sau nhà tôi là một giòng sông an ra biển Nước triều lên trong như sông Cam Haiphong yêu quý....Nho nhà te ban a

Siet tay ban that chat
D.V.S.

SINH NHƯT TRO VE

Khon cho nhưng kẻ lạc đường Hạnh Phúc.

Phúc cho nhưng tâm hồn ngay chính được

Hoa Bình do ngu trị, và được say sưa nghe

ca điệu khai hoan doit doi Trần Cao Vương

doi:

" Vinh danh Chúa Ca trên trời,

Hoa bình dưới thế cho người thiện tâm"

(GLORIA IN EXCELSIS DEO. ET IN TERRA PAX
HOMINIBUS BONAE VOLUNTATIS)

Linh mục Thanh Hùng.

khi đứng bút, tôi xin nhận riêng với các bạn gái rằng nếu lỡ mà bạn có rơi chuyện với ai một tí thì bạn có tin và khi nào phụ nữ chúng tôi không còn nghe bạn nói những câu: "Đàn bà mà nói chuyện chính-trị" hay "đàn bà thì nhĩ nên ở trong bếp" ..., thì ngày đó bạn ngồi lê đôi mách sẽ bớt đi nhiều. HẾT

mấy cuộc

Trở Lại đặc biệt

Năm 1946 các báo-chí Công-giáo cũng như không Công-giáo rầm-rộ đăng tin này. Đây là đặc-biệt của ít nhiều nhân-vật tại mặt trên thế-giới. Dưới đây tôi xin lược-thuật mấy cuộc trở lại đó.

1. ÔNG ISRAEL ZOLLI

Ông Zolli sinh-trưởng ở Ba-lan, tổ-tiên ông đã năm đời liền làm giáo-sĩ (Rabbin). Là người Do-thái lại là một Giáo-trưởng (Grand Rabbin) ở Roma, ông rất thông-thuộc Thánh-Kinh và văn-chương Do-thái, vì thế ông được mời tham-đủ ban khảo-cửu Thánh-Kinh và công-tác vào cuốn Bách-khoa tu-diên Công-giáo ở Ý. Do đó, ông đã có dịp khảo-sát kỹ càng về Công-giáo. Trong cuộc Đại-chiến thứ hai, ông đã nhiều lần từ hiến-phần để cứu từng trăm đồng-bào ông bị QUÂN Đức bắt. Sau Đại-chiến ông đã cùng với vợ ông chịu phép Thánh tẩy để gia-nhập Đại-gia-dinh Công-giáo.

Một người Do-thái trở lại Công-giáo không là một truyền đở. Theo luật lệ Do Thái, người gia-nhập một tôn-giáo khác không được bị khai-trừ khỏi cả cộng đồng Do Thái cũng từ-bỏ, mặc dầu người đó là một cánh tay phải của gia-dinh, đặc biệt hơn cả vận-dò sinh sống của gia-dinh. Việc ông trở lại đã bị chấn-dộng trong giới Do-thái cũng như toàn-thó thế giới. Từ ngày ông trở lại, người Do-thái coi ông là một kẻ thù, một người phản-bội, ngu-xuân và vô ích. Ở Roma, họ tổ-chức lễ tang khóc ông như người đã chết, họ ăn chay cầu nguyện cho ông trở về đạo cũ, và sau cùng họ đả-sa và tuyệt-thông cho ông. Nhưng với một lòng cương-quyết, ông tuyên-bố: vì tiếng Chúa gọi ông phải vâng theo, mặc dầu ông phải mất mọi sự, ông nói: "Tôi đã là một

may cuoc

TRỞ LẠI

(tiếp theo) *****

* NGU

- * người Công-giáo trong thâm tâm từ trước cuộc Đại-chiến, và năm 1943 tôi
- * đã thâm khấn-hứa nếu được sống sót qua chiến tranh tôi sẽ trở lại Công-giáo; không ai đoán được tôi trở lại hết, việc tôi trở lại Công giáo là một cuộc tiến-triển chậm-chạp và âm-ý từ thâm-tâm."

Người ta hỏi ông tại sao ông không theo một phi Tin-lanh mà lại theo Công-giáo, ông trả lời: mười lăm thế-kỷ đầu (nghĩa là trước khi Tin-lanh hay là Thê-phan ra đời) người ta chỉ biết có Công-giáo là đạo chính và không có ai là thê-phan cả, điều đó chứng tỏ Công-giáo là đạo chính-truyền; đáng khác chính các thánh Tông-dồ là tổ-tiên ông, và các Ngài tất nhiên là người Công-giáo.

Sau khi trở lại rồi ông vẫn từ coi mình là người Do-thai và công-nhận Chúa Cứu-thô cũng là người Do-thai, và chính ở Ngài các lời tiến-tri trong đạo Do-thai đã được thực-hiện. Ông nói một người Do-thai trở lại Công-giáo tức là hoàn-thành tôn-giáo của mình, người đó hai được quả thơm ở chính cây Thiên-chúa đã trồng.

2. BA CLAIRE BOOTH LUCE

Bà Luce sinh-trưởng ở New-Uoc. Bà là một nhà văn trào-phúng, nổi tiếng là tác-gia nhiều vở kịch rất hào-hung như "Abide with me", "The Women", "Kiss the Boys Goodbye" v.v... Bà còn là một chính-trị-gia rất sâu sắc, người ta đã khen ngợi rất nhiều cuốn "Europe in the Spring" của bà Năm 1943, Lãng Công-hoa quân Bón Connecticut đã bầu-cử bà làm Đại-biểu trong Quốc-hội. Chồng bà, ông Hen Luce là một đại-phu-gia và là Chủ hai tờ Time và Life. Trong cuộc Tổng-tuyên-cử 1952, cả hai ông bà đã nhiệt-liệt ủng-hộ Tổng-thống Eisenhower; sau khi bầu-cử và nhậm-chức, Tổng-thống Eisenhower đã cử bà làm Đại-sứ Hoa-ky tại Ý.

Bà đã trở lại Công-thang Hái năm 1946 lúc bà còn đang ở trong Quốc-hội. T (Tiếp trang)

3. ÔNG LOUIS P. BUDENZ

may cuoc

TRỞ LẠI

(tiếp theo) *****

*

* 3. ÔNG LOUIS P. BUDENZ

*

* Ông Budenz, giám-đốc tờ "Daily Worker", một cơ-quan : ngôn-luân và tuyên-truyền của Công-sản tại Nữu-Uớc, sau khi thăm-phục giáo-ly Công-giáo đã viết một bài về bố con gia trở lại trong nhà thờ thánh Patrick.

Trước đây nhiều năm, ông có đảng nhiều bài phản-đối Đức cha Sheen về việc ngài thóa-mạ thuyết Công-sản. Để trả lời ông, Đức cha Sheen cho in ra một cuốn sách nhỏ, trong đó ngài nói: "Tôi càng đặc biệt những tác-phẩm về Công-sản tôi càng thăm-tin rằng chính những người gia môn tuyên-truyền cho Công-sản lại càng mu-mở về lý-thuyết Công-sản, do đó tôi dám quyết rằng rất nhiều người đã theo Công-sản vì lòng ngay (bonne foi), và tôi tin rằng ông Budenz là một trong những người này."

Thế rồi một lần trong một bữa tiệc gặp mặt ông Budenz, Đức Cha Sheen đã ra công chinh-phục một tâm-hồn lăm-lạc ấy.

It năm qua, sau khi suy-nghi chín-chắn, ông đã cùng với cả gia-dinh ông học đạo-ly về xin trở lại. Từ đó ông cắt đứt mối liên-lạc với Công-sản và tờ "Daily Worker". Ông nói Công-giáo và Công-sản không thể đôi trời chung.

4. BAC-SI F. SHEPWOOD TAYLOR

Bác-sĩ Taylor, tác-gia nhiều cuốn sách giá-trị như cuốn "Fourfold Vision," và "Science, Past and Present," đã trở lại Công-giáo sau 25 năm trôi khỏa-cuốn và bất-mãn về tất cả các hình-thức Thệ-phần-giáo. Ông đã có công đi tìm một tôn-giáo khác, ông đã tìm cả đến Phat-giáo.

Năm 1937, khi khảo-cứu về đời sống Galilee, ông nhận thấy nhiều điều thào-mạ vu-không cho Công-giáo về vụ án Galilee, do đó ông đã ra công tra-tam về Công-giáo. Một người bạn của ông đã đưa cho ông đọc cuốn "Belief of Catholics" của Mr. Knox, và cuốn "Confessions" của thánh Âu-co-tinh. Thế rồi ông đã xin tơn-giáo.

Ông nói trước khi trở lại ông có vào nhà thờ Công-giáo ba lần, nhưng không có một cảm-hung gì hết; nhưng khi trở lại rồi, ông viết: "Mỗi buổi sáng tôi vào nhà thờ... Tôi thấy linh-mục trên bàn thờ là tượng-trưng một tinh thần hợp-một thiết-tha của Giao-hội. Tôi vào xem lễ trong nhà thờ Westminster... Chính ở những người có mặt đây tôi nhận thấy tất cả những cái gì là người sinh-lực tinh-thần của Tây-phương qua bao nhiêu thế-ky. Đây là lần thứ nhất tôi đã cảm thấy mình được hợp nhất chặt-che với một di-san của khoa-học, của thị-vị, của thanh-thien, mà trước kia tôi đã khinh chê chỉ vì tôi đã nhìn ngắm ở bên ngoài và không vào khám-phá tận bên trong. NGUYEN-XUAN-HY L.M.

CUU-TE XA-HOI LA GI?

Kieu-Phi-Phuong
Briar Cliff College

Việt-Nam ngày một kỹ-nghê-hóa thì những vấn-đề kinh-tế, xã-hội và tâm-lý ngày một tăng thêm, và để an-nhip với bước tiến của xã-hội cá-nhân sẽ gặp khó-khăn hơn. Vì thế, CUU-TE XA-HOI gọi tắt là XA-TE, một chức-nghiep mới ra đời với mục-dịch là để giúp các chức-nghiep cũ như y-khoa, luật, chính-trị v.v. giải-quyết những vấn-đề ngoài phạm-vi của các chức-nghiep này.

Xa-te là để giúp cá-nhân đạt đến nguyên-vong và tiềm-thế của họ cho hòa-nhip với mức-sống và luân-lý của xã-hội một cách mỹ-mãn. Vì xa-te phải tiếp-xúc với nhiều nhu-cầu của con người, công việc của xã-hội (social worker) bao-hàm những chương-trình tư và công gồm trong ba ngành sau: giúp cá-nhân (SOCIAL CASEWORK) giúp cá-nhân trong đoàn-thể (SOCIAL GROUP WORK) Tổ-chức và điều-khiển các chương-trình cứu-tê. Ngoài ra xa-te cũng có những chương-trình khảo-cứu.

Chúng ta hãy xem qua XA-TE GIÚP CÁ-NHÂN là gì? Mục-dịch của ngành xa-te này là để giúp cá-nhân đạt tới những giao-dịch khả-quan an hòa với xã-hội. Công việc thông thường nhất của cứu-tá là giúp gia-đình (family service), hạnh-phúc trẻ em (child welfare), xa-te ở trong các bệnh-viện hay dưỡng-dưỡng (medical and psychiatric social work).

"Family case workers" giúp những gia-đình cần đến họ, hoặc vì đau yếu, túng-kh, hay vì những phần-tử trong gia-đình bị xích-mịch hay là không thích-nghĩ với xã-hội. "Child welfare workers" giúp những trẻ em hư hỏng, bị bỏ rơi hay mồ-côi. "Medical and Psychiatric social workers" cùng với bác-sĩ và Y-tá giúp bệnh-nhân ở trong hay ngoài bệnh-viện. "Medical social workers" trợ-giúp bệnh-nhân với những bệnh tính thể-xác, và "Psychiatric social workers" giúp bệnh-nhân bị loạn thần-kinh hay tâm-trí.

AI CÓ THỂ THÀNH HỢI CUU-TÁ XA-HOI?

Việc lựa chọn nghề-nghiep là trách-nhiệm và quyền cá-nhân, và là một trong những điều quan-trọng nhất trong đời tư của mỗi người. Vì nó tới quan-trọng và liên-can đến hạnh-phúc riêng, mỗi một chúng ta trước khi chọn nghề cần phải biết những đòi-hỏi cần-thiết của nghề ấy, trình-độ học-thức và những phần thưởng riêng do công việc tạo nên để sau này được thỏa-mãn.

A. TƯ-CÁCH RIÊNG CẦN PHẢI CÓ:

1. Khả-năng để giúp kẻ khác cảm thấy dễ chịu, và nhận-thức, thông-cảm những nỗi khó-khăn của họ.
2. Khả-năng để công-tác dễ-dàng với ban đồng-nghiep và các chức-nghiep khác để giúp những người không may.
3. Khả-năng để gặp những tình-cảnh bất-trắc và tìm giải-pháp thích-hợp một cách bình-tĩnh và giữ được khí-sắc tốt.

4. Sở-thích, khoáng-đạt, yêu-đời, khí-sắc và điều-hòa.
5. Bền-bĩ làm-tron nhiệm-vụ giao-phố.
6. Khả-năng để tìm hiểu ý-tưởng kẻ khác và nhận những ý-kiến khác với ý-kiến riêng mình.
7. Khả-năng để lập nên những tư-tưởng riêng và để biện-bác dựa trên nguyên-tắc.

B. TRÌNH-ĐỘ HỌC-THỨC CẦN PHẢI CÓ.

Cửu-tá Xã-hội đề-tam nhiều về các vấn-đề xã-hội phức-tạp. Để có thể giải-quyết những vấn-đề đó một cách my-mạn họ cần có kiến-thức và tài riêng. Trước khi chuyên học về ngành cửu-tê Xã-hội ở Mỹ, một sinh-viên cần phải xong bậc Cao-đẳng (College Degree) về nghệ-thuật trí-thức (Liberal Arts), chuyên nhiều nhất về xã-hội học. Họ cũng cần phải biết nhiều về kinh-tế, Sử-dia, triết-lý, chính-trị, tâm-ly và Tôn-giáo vì những môn này giúp họ hiểu thêm các nguyên-nhân xã-hội, tâm-ly, kinh-tế, tôn-giáo, ảnh hưởng trên hạnh-phúc riêng và tan tởi của cá nhân, của đoàn-thể và xã-hội.

Công-việc cửu-tê liên can đến nhiều trách-nhiệm rất tẻ-nhi, vì thế lúc còn ở bậc Cao-đẳng, trường hết sức giúp đỡ các sinh-viên có khuynh-hướng về ngành cửu-tê, thu thập những khả-năng cần-thiết lúc ra làm việc. Chẳng hạn, trường khuyến khích họ đi phụ-giúp các thủ-lãnh trong các trại hè, các nhà giải-trí và thủ-công (community centers) địa-phương, hoặc giúp các cửu-tá trong các sở cửu-tê, và đi tham các trường, các sở cửu-tê tư hay của chính-phủ.

Lên đến bậc đại-học, sinh-viên cần học thêm ít nhất là hai năm trọn, và chỉ chuyên về ngành cửu-tê, chia đều thi-giờ giữa lớp học và thực-hành. Các môn học sẽ chuyên về bốn phương-diện chính:

1. Động-học tính-nết của con người (dynamics of behavior)
2. Phương-pháp cửu-tê
3. Tổ-chức và điều-khiển các chương-trình cửu-tê.
4. Khảo-cứu và điều-tọa các vấn-đề cửu-tê.

Ngoài việc học và viết luận-án về một vấn-đề xã-hội, sinh-viên ngành học này còn phải đi tập-sử hai hay ba ngày mỗi tuần trong hai năm học ở trong các sở cửu-tê công-hay tư do trường sắp đặt.

C. NHỮNG PHÂN-THƯỜNG CỦA MỘT CỬU-TÁ.

Chuan-dịch của cửu-tê là để giúp xây dựng một xã-hội lành-mạnh. Cửu-tê bao-hàm nhiều công-việc thay đổi xứng-hạp với nhiều sở-thích. Trong lúc giao-dịch và giúp đỡ kẻ khác, cửu-tá học được nhiều kinh-nghiệm và hưởng được những nỗi vui-tham kín vì đã giúp người. Mặc dù họ gặp bao-khó khăn, và nhiều khi cảm-thấy thất-bại, họ vẫn vui-sống vì cảm-thấy họ đã sống-tác một việc gì giúp xã-hội, lúc họ viết, bài hoặc lúc giúp kẻ khác sửa đổi một đời sống chênh-lệch với khuôn-kho và mục-sông của xã-hội. Xã-tê là một chức-nghiệp thanh-cao và được trọng-nể. Về phân-vật-chất, lương-bổng cửu-tá trung-bình; nhưng nếu so-sánh với các chức-nghiệp khác cùng trình-độ học-thức tương đương thì còn sút-kém nhiều. Vấn-đề tài-chánh quan-trọng-thất, nhưng nó không nên là yếu-tố quyết-định trong việc lựa-chon nghề-nghiệp của bạn.

Xã-tê là một chức-nghiệp đáng được nhiều bạn đề-ý. Nước Việt-Nam ta cần có nhiều cửu-tá tin vào Thiên-Chúa để phản-ánh lại "Tình-yêu nhà-nhân, lòng-tin-tưởng, bền-vững của Thiên-Chúa" cho đông-bao và nhân-loại...

(T.L. Nếu bạn nào có thể dịch những danh-từ hay từ-nghữ trong bài này một cách thích-hợp và sát-nghĩa hơn, xin cho lên C.V. tháng tới. Cảm-ơn các bạn.)

Mong sẽ gặp các bạn kỳ Giáng Sinh

Các bạn thân-mến,

Nếu đông cả tối mang lại mùa tuyết, gió rét lạnh-lùng, tuy vậy nó cũng mang lại cho ta những ngày nghỉ-ngồi vui-vẻ. Cũng như mọi năm, lễ Giáng-Sinh năm nay, trường Barat lại một lần nữa sẽ mở rộng cửa đón mời các sinh-viên Việt-Nam tới dự ba ngày họp thân-mật, ấm-cung.

Cuộc họp Giáng-Sinh của chúng ta bao-hàm nhiều ý-nghĩa. Đó là một dịp để chúng ta được gặp-gỡ, hiểu biết nhau hơn, để cũng có tìm hưởng chút phong-vi mùa Giáng-Sinh quê-hương xa-xôi.

Cuộc họp Giáng-Sinh cũng giúp chúng ta về đường thiêng-liêng, nhắc ta nhớ tới ý-nghĩa cao-cổ của lễ đó, không phải ở những quần áo sa-hoa lông-lẫy, ở những dạ-hội tưng-bưng, nhưng là ở sự Chúc sinh ra, mang lại cho ta sự sống cũng những ngày mai đầy hy-vọng, một tương-lai sáng-lan hơn.

Anh chị em sinh-viên Việt-Nam nhận dịp lễ Thanksgiving họp mặt ở Crossroads để bàn về cuộc hội họp kỳ Giáng-Sinh. Kết-quả cuộc họp Giáng-Sinh đã được ấn-dịnh như sau đây:

NƠI HỌP. Barat College, Lake Forest, Illinois. (chúng 30 miles phía Bắc Chicago.)

NGÀY HỌP. Từ trưa ngày 22 tháng 12 tới trưa ngày 25 tháng 12.

NƠI KHỎI-HÀNH. Ga xe lửa Chicago & Northwestern tại 500 W. Madison St. lúc 1035 ngày 22-12.

Các bạn xuống ga Lake Forest lấy taxi đến Barat College (chứng 1.00)

Các chuyến xe Northwestern chạy theo giờ sau đây:

12g32 - 12g35 - 1g35 - 3g10 - 4g15 - 5g14 - 6g02

TIỀN NHÍ-TÔN TRONG XÃ HỘI: Tiền xe khứ-hối Chicago-Lake Forest chứng 3.00; 1.00 hay 1.50 để chung dự party cuối đêm ngày 24. (Các bạn không phải lo tiền ăn ở trong 3 ngày tại đó)

NHUNG ĐỒ ĐƯỢC MANG THEO: Ngoài quần áo thường dùng, xin mang khăn tắm và khăn mặt. Các bạn gái nhớ mang theo quần áo Việt-Nam. Để cuộc họp thêm vui, xin mỗi bạn góp một món quà (chứng 1.00 trở lên). Bạn trai mua quà cho phái nam dùng và bạn gái mua quà cho phái nữ, cũng có thể mua quà gì mà cả 2 phái nam nữ đều dùng được. (Đây tôi không muốn chia rẽ nam nữ nhưng chỉ cốt tránh để các chị khỏi nhận được sự-phông cạo râu, cơ-vết và các anh, phần về sắp sỡ.)

VẤN-ĐỀ CHỖ Ở cho những bạn ở lại Chicago trước và sau kỳ họp. Xin các bạn cho biết sớm để bạn tổ-chức tiện việc tìm chỗ ở.

Các bạn muốn tới dự họp Giảng-Sinh xin gửi giấy báo tin cho tôi biết trước ngày 15 tháng 12.

Rất mong sẽ gặp đông-đủ các bạn kỳ họp Giảng-Sinh này
Thân mến chào các bạn.

Trần Thị Đình

Phó chủ-tịch

CHƯƠNG TRÌNH HỌP GIẢNG-SINH NĂM 1956.

TỪ NGÀY 22 ĐẾN NGÀY 25 -12

Ngày 22-12

3:00 P.M. - Tối Barot.
Giới-thiệu các bạn.
Sua-soan buổi ngủ,
buổi họp.

6:00 P.M. - Ăn cơm.

7:00 P.M. - Giải-trí.

10:30 P.M. - Giải-tán.

Ngày 23-12

8:00 AM - Lễ.

9:00 AM - Ăn sáng.

9:30 AM - Họp: Các môn học cần-thiết cho nước nhà.

12:00 AM - Cơm trưa.

1:00 đến 3:00 - Tự do.

3:00 - Họp: Phụ-nữ và Tự-do.

6:00 PM - Cơm tối.

7:00 PM - Giải-trí.

Chiếu Phim ảnh.

10:00 PM - Giải-tán.

PHỤ-TRÁCH :

Tổ-chức họp: chị Trần thị Định.

Chỗ ở tại Chicago: chị Phan Ngọc Quoi

Ngày 24-12

8:00 AM - Lễ

9:00 AM - Ăn sáng.

9:30 AM - Họp: Các sinh-viên học xong trở về nước gặp những trở-nại gì ?

12:00 AM - Cơm trưa.

12:30 - Tĩnh-tâm. Giữ yên-lặng tối 6:00 chiều.

6:00 PM - Cơm tối.

7:00 PM - Christmas Party.

Hát sinh Nhật. Phát củ

12:00 - Lễ Vesper Dêm.

1:00 AM - Réveillon.

Ngày 25-12

9:00 AM - Ăn sáng.

10:00 AM - Bàn về: Chương Việt.

Đại-hội quốc-tế ngày 29

Party Tet Nguyen-Dan.

11:00 AM - Dọn dẹp.

12:00 AM - Cơm trưa.

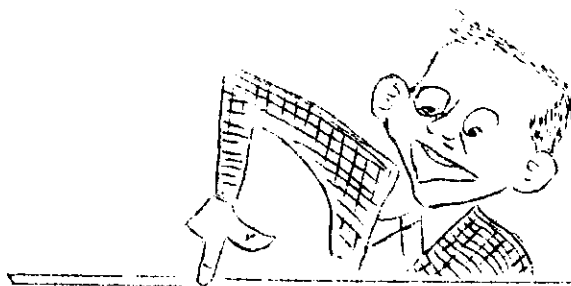
1:00 PM - Tự-giã Barot về Chicago

Giải-trí: chị Nguyễn Yến Chi

Party đêm Giáng-Sinh: chị Kim Anh

Réveillon: chị Phạm Thị Ngo.

Tin Tức

TIN MỪNG

Chúng tôi trân trọng báo tin lễ đính hôn Barat như những năm trước. Không có sự của chị VŨ-NHẤT-THANH và anh NGUYỄN-DẴNG key như năm xưa qua, nên vào lúc hai giờ HAI. CHOUANG-VIỆT xin mừng anh chị và chiều dần chúng đôi bạn dần nhau đi tiệm chia vui cùng hai gia đình. tau, nhưng vì ngày nghỉ nên các tiệm đều đóng. Vua đôi vua rét thật là khó ! Các

TIN TỨC CHICAGO

Dầu tháng naysau khi in Chuông Việt chi thân phận vì rét qua dụng chân mình xong dần chúng Chicago có làm com dai chi ma tương chân ai. Lâu làm hơn nay mới gặp Germaine về Pháp. Chi đã rời Chicago hôm lại Giao-Tiên, tiên nữ số gió Chicago đưa thủ tù 7-11. tiên nữ về trời. Yên-Chi và Phan đính về

Tuy Thanksgiving năm nay rét như buổi Chicago để gặp Mai nhưng không được vì chi Yên-Chi, hai anh Luyện, Viêm cũng Mai về nhà cô bạn my an Thanksgiving. lẫn lộn về. Trước khi về Chicago ăn Kim-Anh vừa mới đơn đến Training Center Thanksgiving, Phan đi thăm University of 1103 Dearborn ở với chị Ngo và Mai cho có Illinois và có đến thăm chị Tâm mới ăn bạn. Chi quờ dặt lo vì visa sắp hết "baby shower". Phan không có thì giờ hạn mà chưa được giấy về. Chicago kỳ này thăm Hiệp vì hôm ấy Hiệp làm việc và ngay vắng bóng cha Hiên, không hiểu vì cha chiều ấy Phan lại đi thăm Ohio. đang bận tìm xe mua hay là bận học thi.

Năm nay Thanksgiving cũng có lễ theo lối Chi tuyết-Nguyên suýt bị accident máy bán "eastern rite". Các anh chị em Việt đến vi cận thi, hôm nay mang kính có về các kha đồng. Diem tam xong, họp dưới base- nhà thông thái làm. Sau bốn ngày chu du

tiểu ban Indiana cha Jacques đã trở về Chicago mang theo anh Võ-Giáo-Huân. Nghe đồn anh cắt lớp chỉ cốt có dịp nói chuyện với cha, anh đã trở lại Indiana ngay sáng hôm sau và hẹn sẽ về họp lễ Giáng-sinh để gặp mặt tất cả các anh chị.

TIN TUC MIỀN ĐÔNG

FLORIDA: Văn lạng tiếng! Hỡi anh Quang Đức-Nhiếp ơi! Các anh có thiếng liêng thì xin hiển về cho phòng viên tôi biết tin.

NEW-YORK: Phòng viên tôi được có dịp xuống New-York, cách đây độ hai tuần, thì số đen lại không gặp được các cha Công và quý nên chẳng được chen bữa cơm tầu nào cả.

NEW-HAMPHIRE: Nhạc sĩ Trí vừa mới lên tiếng. Anh nói: "Miền này không có chi là lạ lắm. Vừa rồi trường tôi có lập một cuộc bầu cử thủ tổng thống Mỹ. Kết quả rất kỳ lạ là không phải Ike hay Adlai đắc cử mà là Senator Kennedy!... mà tính có nghị sĩ Kennedy là người hàng hai ủng hộ Việt Nam nhất". Phòng viên tôi chắc chắn rằng những bài diễn thuyết của anh chắc hẳn sinh viên trưởng Anselm vẫn chưa quên!!

MASSACHUSETTS: Sinh viên Việt Nam tại Boston rất lấy làm mừng vì đã được gặp chị Yên-Chi (vừa mới ở nhà sang). Chị hiển

theo học ở trường Regis College, Weston. Chị đã làm cho các bà sơ giấy chỉ về Chemistry phải lạc mắt khi thấy một cô bé nhỏ nhỏ, xinh xinh chưa nói thạo tiếng Anh thế mà biết hơn cả những cô Mỹ không lẽ chuyên học về môn này!

TIN TUC MIEN TRUNG

Chuong Viet có một tin dặt biệt về miền Trung tháng này: nghe gió nói thắm rằng anh phòng viên không hiểu vì ngại trời tuyết hay vì mai "gà" mà không chịu đi luồn tin. Mong tháng sau sẽ được tin các bạn miền Trung.

TIN CANADA

Cũng có lẽ tuyết xuống nhiều quá nên sự giao thông bị ngưng trệ!! Chuong Viet không nhận được tin tức gì, xin hẹn các bạn đến lần sau

CHUYỆN VUI CUOI

Bà X. hồi hộp đọc kinh trong nhà thờ. Lầu lầu bà nhìn về phía toà giải tội. Y. con trai bà ngày mai rước lễ vào lòng, và ngày hôm nay cậu xưng tội lần đầu tiên. Một lúc sau cậu bé nức nở bước ra. Mẹ cậu chạy đến hỏi:

--- Cha là con phải không?

---Không phải, cha bảo con đọc ba kinh kinh mừng, nhưng con chỉ biết một kinh thôi

K.A.

////////////////////

C H U O N G

* * * * *
* * * * *
* * * * *

////////////////////

Chu-Nhiem

CHI PHAM-THI-NGO

Quan-ly

Anh Huynh-Anh

An-Loat

Chi Hoang-tuyet-Nguyet
Va nhieu nguoi cong-tac

Truong ban dong-khoa

Cha Nguyen-xuan-Hy (Giao-duc)
Chi Kieu-thi-Phuong (Xa-hoi-hoc)
Anh Truong-nguyen-Tran (K.H. Thuc-ngh em)

Phong-vien

Anh Deng-Manh-Kha (Mien Trung)
Anh Phopba-Da (Mien Dong)
Chi Nguyen-kim-Anh (Chicago)

Phu-trach cac muc

Chi Dam-Van..... Trang Phu-nu
Cac Cha..... Trang Tonggiao
Cha Nguyen-thanh-Hung... Xa-hoi, Gia-dinh

BAI VO GUI VE : CHI PHAM-THI-NGO 1103 NORTH DEARBORN, CHIC., ILL.
NGAN-PHIEU GUI VE: ANH HUYNH-ANH 7226 SOUTH BENNET, CHIC., ILL.